

Grammatical peculiarities of synonymous levels are investigated in this article. Basic descriptions are based on the analysis of text material from Y. Gootsula works¹.

Key words: synonymous level, verbal synonymy, substantive synonymy.

О. М. Польщикова

ПОЛІСЕМІЯ ТА ОМОНІМІЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

У статті розглянуто особливості експліцитної та імпліцитної полісемії з урахуванням кількості значень лексем; окреслено випадки омонімічних відношень між телекомунікаційними термінами і лексичними одиницями інших терміносистем чи загальноживаними словами.

Ключові слова: телекомунікаційна термінологія, полісемія, омонімія

Українська телекомунікаційна термінологія знаходиться в стані безперервної динаміки, бо в галузі зв'язку та інформатизації стрімко розвиваються новітні технології, удосконалюються апаратні та програмні засоби. Унаслідок цих процесів телекомунікаційні терміни в українській мові виникають до певної міри стихійно. Відсутність автохтонної українськомовної телекомунікаційної термінології для описування нових понять призводить до широкого використання запозичених термінів та перекладних еквівалентів. Для української телекомунікаційної лексики характерна наявність полісемії, омонімічних відношень, які є негативними явищами щодо однозначності трактування спеціальних понять.

Потреба взаєморозуміння у фаховому спілкуванні вимагає раціонального регулювання телекомунікаційної термінології, здійснення цілеспрямованих дій з упорядкування, стандартизації відповідного поняттєвого апарату, гармонізації та уніфікації як на національному, так і на міжнародному рівнях. Усе це неможливо без вивчення й глибокого аналізу лексико-семантичних особливостей української телекомунікаційної термінології, зокрема і явищ полісемії та омонімії в ній, що свідчить про **актуальність** цього дослідження.

У деяких наукових розвідках порушено проблеми українізації в галузі телекомунікацій [8, 19], розглянуто питання щодо коректності вживання сучасних телекомунікаційних термінів [4]. Особливості полісемії та омонімії в комп'ютерній термінології досліджувала А.О.Ніколаєва, полісемії у військовій термінології – Л.В.Туровська, полісемії в медико-біологічній терміносистемі – В.М.Коленцова тощо [12; 18; 5; 9]. В українській телекомунікаційній термінології полісемія та омонімія ще не були предметом ґрунтовного наукового дослідження.

Метою статті є виявлення явищ полісемії та омонімії і їхніх особливостей в українській телекомунікаційній термінології.

Під полісемією розуміють наявність у того самого слова кількох лексичних значень [13]. Зрозуміти, у якому саме значенні вживається полісемант, допомагає контекст.

При полісемії значення слів взаємопов'язані та взаємозумовлені. Незважаючи на негативне ставлення до явищ полісемії в термінології, багатозначність у ній наявна як об'єктивне явище. Полісемія сприяє економії мовних засобів, бо «жодна мова не була б спроможна виражати кожну конкретну ідею самостійним словом або кореневим елементом. Конкретність досвіду безмежна, ресурси ж найбагатшої мови суворо обмежені» [10, с. 18]. Для наукового мовлення, як відомо, точність є однією з основних ознак, отже, «однозначність – це не властивість терміна, а лише вимога, яку до нього висувають» [17, с. 44].

В українській мові в межах певної термінології використовують імпліцитну (внутрішньосистемну) та експліцитну (міжсистемну) полісемію [18, с. 109].

У телекомунікаційній термінології часто трапляються експліцитні бісеманти. Наприклад, термін *стек* має два значення: «набір протоколів взаємодії мережних компонентів» (телекомунікаційна термінологія) [16, с. 46] та «структура даних у вигляді списку або масиву» (комп'ютерна термінологія) [1]. У двох значеннях виступає і термін *маршрутизація*: «процес вибору шляху для передачі даних в інформаційній мережі» (телекомунікаційна термінологія) [3, с. 309] та «організація перевезення вантажів на товарних поїздах, що без переформувань їдуть до пунктів призначення» (залізнична термінологія) [13]. Термін *колізія* також має дві дефініції: «спотворення інформації, що передається по фізичній лінії внаслідок накладення сигналів різних передавальних пристроїв» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 397]; «зіткнення протилежних поглядів, прагнень, інтересів» (термінологія філософії) [13].

Іншими характерними прикладами експліцитних полісемантів виступають терміни *адреса*: «набір символів, що однозначно ідентифікує вузол у мережі передачі даних» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 61]; «число, код або ідентифікатор, що визначає регістр чи комірку пам'яті» (комп'ютерна термінологія) [1]; «напис на конверті чи пакунку, що вказує на місце призначення й одержувача» (поштова термінологія) [13]; *шлюз*: «апаратні і програмні засоби, що забезпечують доступ вузлів локальної мережі до зовнішньої мережі передачі даних» (телекомунікаційна термінологія) [7]; «гідротехнічна споруда для переведення суден з одного водного пристрою в інший, який відрізняється від першого рівнем води» (термінологія судноплавства) [13]; «широкий похилий жолоб, який використовують для збагачення корисних копалин промиванням» (термінологія гірництва) [13]; *фрейм*: «порція даних, що передається засобами каналного рівня мережної взаємодії» (телекомунікаційна термінологія) [1]; «одиниця представлення знань, що описує поняття або об'єкт»

(термінологія штучного інтелекту) [1]; «частина структурованого документа, що відображається на дисплеї в окремому вікні» (комп'ютерна термінологія) [1]; *протокол*: «формалізовані правила взаємодії компонентів однойменних рівнів різних мережних вузлів» (телекомунікаційна термінологія) [6, с. 15]; «сукупність правил, котрі регламентують формат і процедури обміну інформацією між двома чи кількома незалежними пристроями або процесами» (комп'ютерна термінологія) [1]; «писемна угода між державами, одна з назв міжнародного договору» (політична термінологія); «документ, який містить запис усього, про що йшлося на зборах, засіданні, допиті» (термінологія діловодства) [13].

Деколи експліцитна та імпліцитна полісемії дуже тісно межують, ніби частково «накладаються» одна на одну. Одним із прикладів подібного явища є термін *зв'язок*, що має кілька дефініцій: «фізичне з'єднання між вузлами мережі передачі інформації» (телекомунікаційна термінологія) [7]; «передача або приймання інформації за допомогою телекомунікаційних засобів» (телекомунікаційна термінологія) [7]; «виведення з вільного стану» (хімічна термінологія) [13]; «можливість спілкування з ким-небудь, співвідношення між різними явищами, засновані на взаємозалежності і взаємозумовленості, внутрішня близькість із кимось» (загальноживана лексика) [13].

Термін *інтерфейс* має два значення в межах телекомунікаційної термінології: «правила взаємодії компонентів мережі, що функціонують на суміжних рівнях» [6, с. 15]; «пристрій спряження, технічний засіб для під'єднання апаратури передачі даних до пристроїв кінцевого обладнання даних» [1]. Крім того, значення цієї лексеми, знайшли застосування в інших галузевих термінологіях: «сукупність допустимих процедур і операцій для взаємодії програмних засобів» (комп'ютерна термінологія) [1]; «засоби, що забезпечують зручну взаємодію людину з технічним пристроєм, наприклад, інтерфейс «людина – комп'ютер» (термінологія ергономіки) [13]. Лексема *порт* у телекомунікаційній термінології вживається на позначення «точки фізичного під'єднання якої-небудь мережної апаратури до зовнішнього пристрою» [7], а також «номера, що надають прикладній програмі, яка використовує засоби транспортного рівня мережної взаємодії» [14, с. 654]. Крім цього, термін *порт* означає «ділянку берега водойми разом з прилеглою водною площею, спеціально обладнану для вантажно-розвантажувальних робіт та стоянки суден» (термінологія судноплавства) [13].

У досліджуваній термінології досить часто трапляються багатозначні терміни, дефініції яких пов'язані між собою дуже слабо, проте певна подібність позначуваних ними понять усе ж наявна. Явище такої ледве помітної подібності значень можна пояснити особливостями процесів термінологізації та транстермінологізації, що відбуваються під час пошуку вдалих лексем для позначення нових телекомунікаційних понять. Галузь телекомунікацій є однією з тих, що розвиваються в сучасному суспільстві найбільш динамічно. Це спричиняє інтенсивну появу нових понять, які потребують ідентифікації у вигляді термінів. Об'єкти та їхні властивості, явища та процеси, що мають безпосереднє відношення до телекомунікаційної тематики, є досить специфічними, тому для їх іменування іноді надто складно підібрати функціонально схожі загальноживані слова або терміни інших галузей. Наприклад, термін *сегмент* у телекомунікаційній галузі використовують на позначення, по-перше, «відрізка кабелю» [14, с. 410], по-друге, «інформаційного блоку транспортного рівня мережної взаємодії» [14, с. 127]. У комп'ютерній термінології однойменна лексема позначає: «зону пам'яті; сукупність елементів зображення, якими можна оперувати як єдиним цілим» [1]. У нібито зовсім різних дефініціях під час ретельного вивчення можна виявити спільні первинні значення: «обмежена сукупність» чи «відрізок чогось».

Термін *вікно* (спільні значення – «проміжок», «обмежений простір») репрезентовано такими дефініціями: «кількість інформаційних пакетів, що можуть бути відправлені в мережу без очікування на передавальному боці підтверджень про успішну доставку відповідних пакетів адресатові» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 663]; «зона екрана, у якій можна розміщувати програмну інформацію» (комп'ютерна термінологія) [1]; «отвір для світла й повітря в стіні приміщення»; «вільні для викладача години між двома лекціями, уроками» (загальноживана лексика) [13]. Лексема *кадр* (спільне значення – «елемент якоїсь сукупності») означає: «інформаційний блок каналного рівня мережної взаємодії» (телекомунікаційна термінологія) [1]; «окремий знімок на кіно- та фотоплівці» (фотографічна термінологія) [13]. Термін *буфер* має кілька значень, що досить умовно можна об'єднати дефініцією «проміжний об'єкт»: «запам'ятовувальний пристрій, у який копіюють пакети для очікування передавання по каналу зв'язку» (телекомунікаційна термінологія) [3, с. 38]; «зона пам'яті для тимчасового збереження інформації» (комп'ютерна термінологія) [1]; «пристрій у вагона, паровоза, автомобіля для послаблення сили удару, поштовху» (транспортна термінологія) [13]. Спільне значення «об'єкт, який накладається на щось або когось» пов'язує дефініції терміна *маска*: «бітова послідовність, призначена для відокремлення в IP-адресі номера мережі від номера вузла» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 568]; «заслона для обличчя людини»; «зовнішній вигляд, що приховує справжню сутність когось» (загальноживана лексика); «природна чи штучна заслона для прикриття військової техніки, позицій або укріплень від супротивника» (військова термінологія) [13].

Значно рідше в термінології телекомунікаційної галузі використовують імпліцитні бісеманти. Наприклад, термін *домен* має такі значення: «фрагмент інформаційної мережі, у межах якої виявляються колізії» [14, с. 418]; «частина простору ієрархічних імен мережі Інтернет» [1].

Отже, у телекомунікаційній термінології найчастіше функціонують експліцитні полісеманти. Виявлено, що значення деяких експліцитних полісемантів мають досить віддалений зв'язок з їхніми іншими значеннями відповідних загальноживаних лексем чи термінів інших галузей науки і техніки. У досліджуваній термінології рідше трапляються експліцитні бісеманти, ще рідше – імпліцитні бісеманти. Прикладів імпліцитних полісемантів не виявлено.

Поняття багатозначності слід відрізняти від поняття омонімії, тому що «тотожність звукового комплексу не обов'язково забезпечує семантичну єдність слова» [20, с. 81]. Під час розмежування явищ омонімії та багатозначності насамперед треба зважати на головний критерій розрізнення – це наявність чи відсутність внутрішнього змістового зв'язку між спільнозвучними словами [15, с. 49].

Полісемія і омонімія – це два явища, які мають лише зовнішню схожість, але різняться за внутрішньою природою. При багатозначності, як було зауважено вище, семантична єдність слова не порушена, тобто всі значення слова об'єднані навколо одного, стрижневого значення.

Омонімія – це збіг за звуковим складом двох чи більше різних за значенням слів. У термінології телекомунікаційної галузі внутрішньосистемної омонімії не виявлено. Для телекомунікаційної термінології омонімічні відношення характерні лише як міжгалузеве явище. Таку омонімію можна назвати ще міжсистемною. У різних сферах наукового знання можна знайти терміни, що є носіями двох чи кількох різних та абсолютно відмінних спеціальних значень [2, с. 128].

Так, термін *крос* у телекомунікаційній термінології означає «проміжний пристрій для з'єднання зовнішніх абонентських ліній з проводами абонентських приладів телефонної станції» [16, с. 72]. У спортивній термінології *крос* – це «спортивний біг чи перегони по пересічній місцевості з подоланням природних перешкод» [13].

Простежити близькість значень у дефініціях таких термінів здебільшого майже неможливо. Наприклад, лексема *мода* має такі значення: «кут відбиття променя у волоконно-оптичній лінії зв'язку» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 279]; «характеристика дискретної випадкової величини, що дорівнює значенню, яке трапляється найчастіше» (математична термінологія) [1]; «недовготривале панування в суспільстві певних смаків, що виявляються в зовнішніх формах побуту, особливо в одязі» (загальнонавчана лексика) [13]. Термін *граф* уживається для позначення «математичної моделі, що описує структуру телекомунікаційної мережі у вигляді сукупності вершин, з'єднаних між собою ребрами» (телекомунікаційна термінологія) [11, с. 224]; «дворянського титулу (середнього між князем і бароном), а також особи, що має цей титул» (історична термінологія) [13].

Лексема *шина* має кілька зовсім різних значень: «мережна топологія, що передбачає підключення комп'ютерів уздовж одного відрізка кабелю» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 60]; «оболонка з прогумованої тканини з гумовою камерою, наповненою стисненим повітрям, яку прикріплюють на обід колеса для збільшення амортизації і поліпшення рухомості» (транспортна термінологія) [13]; «пристрій для накладання пов'язки, за допомогою якої забезпечують нерухомість ушкодженої частини тіла» (медична термінологія) [13].

Термін *префікс* позначає «двійкові символи в кількох старших розрядах мережної адреси» (телекомунікаційна термінологія) [14, с. 575]; «значущу частину слова, що стоїть перед коренем і служить для творення нових слів або форм слова» (лінгвістична термінологія); «дострокову виплату за векселем» (фінансова термінологія) [13].

Причини виникнення омонімічних відношень у термінології телекомунікаційної галузі суттєво не відрізняються від причин появи омонімії в межах загальнонавчаної лексики: утрата семантичного зв'язку між спільнозвучними словами, випадковий звуковий і буквенний збіг різних за походженням лексем тощо.

Отже, телекомунікаційній термінології в українській мові притаманні явище полісемії та омонімічні відношення з іншими терміносистемами чи загальнонавчаною лексикою. Наявність у терміна багатозначності спричинена інтенсивною появою в телекомунікаційній галузі нових специфічних понять, для вираження яких використовують значення загальнонавчаних слів чи термінів з інших галузей науки і техніки. Семантичний розвиток слів та випадковий збіг різних за походженням, але спільнозвучних, номінацій є основними причинами наявності омонімічних відношень в українській телекомунікаційній термінології. Вивчення таких лексико-семантичних явищ у телекомунікаційній галузі, як полісемія та омонімія, окреслення чинників, що їх зумовлюють, дозволять простежити інші семантичні особливості телекомунікаційних термінів, виявити тенденції розвитку й поповнення лексичного складу названої терміносистеми, розширити уявлення про її функціональні особливості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Англо-український словник з комп'ютерної та відео-аудіотехніки (з тлумаченням). – Чернівці: Буковина, 1991.
2. Виноградов В.В. Основные типы лексических значений // Вопросы языкознания. – 1990. – №5. – С. 3 – 29.
3. Вишневский В.М. Теоретические основы проектирования компьютерных систем. – М.: Техносфера, 2003. – 512 с.
4. Воробийко П.П., Нититок Л.А. Информационные сети – терминология: дидактический аспект // Зв'язок. – К., 2007. – №4. – С.2–7.
5. Колесцова В.М. Лексико-граматичні та словотвірні аспекти ветеринарної термінології // Українська термінологія і сучасність: Зб. наук. праць. – К.: КНЕУ, 2001. – Вип. IV. – С. 171 – 174.
6. Комп'ютерні мережі. Технології, протоколи та моделювання: Навч. посіб. / Ю.В. Стасев, І.В. Рубан, С.В. Дуденко, Д.В. Сумцов, І.О. Тимочко. – Харків, 2005. – 359 с.
7. Коноплянко З.Д. Цифрові мережі та системи телекомунікацій: Тлумачний словник. – К.: ІСДО, 1994. – 60 с.
8. Коноплянко З.Д., Четвериков Г.Г. Проблеми інтелектуалізації та українізації цифрових систем та мереж телекомунікацій // Труды УНИИРТ. – 1995. – № 4. – С.72-81.
9. Купак Г.М. Міжгалузєва термінологічна омонімія // Українська термінологія і сучасність: Зб. наук. праць. – К.: Інститут української мови НАН України, 1998. – С. 74 – 76.
10. Лотте Д.С. Основы построения научно-технической терминологии: Вопросы теории и методики. – М.: Изд-во АН СССР, 1961. – 158 с.
11. Математичні основи теорії телекомунікаційних систем / В.В.Поповський, С.О.Сабурова, В.Ф.Олійник, Ю.І.Лосев, Д.В.Агеев та ін.: За загальною редакцією В.В.Поповського. – Харків: ТОВ «Компанія СМІТ», – 2006. – 564 с.
12. Ніколаєва А.О. Структурно-семантична характеристика термінології програмування, комп'ютерних мереж та захисту інформації: Дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Харк. Нац. ун-т ім В.Н. Каразіна. – Харків, 2002. – 187 с.
13. Новий тлумачний словник української мови: У 3-х т. / Укл. Яременко В.В., Сліпушко О.М., – К.: «Аконіт», 2001.
14. Олифер В.Г., Олифер Н.А. Компьютерные сети. Принципы, технологии, протоколы: Учебник для вузов. 3-е изд. – СПб.: Питер, 2006. – 958 с.
15. Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української літературної мови. – К.: Либідь, 1993. – 247 с.
16. Стеклов В.К., Беркман Л.Н. Телекомунікаційні мережі. – К.: Техніка, 2001. – 392 с.
17. Суперанская О.В., Подольская А.Н., Васильева Н.В. Общая терминология. Вопросы теории. – М.: Наука, 1989. – 246 с.
18. Туровська Л.В. Військові звання та посади в Україні. – К.: Перун, 2005. – 160 с.
19. Шарпаєв О.Д., Козловська Л.С., Семенов Д.Є. Інтеграція інформаційних і телекомунікаційних технологій з природним діалогом та комунікативними процесами // Українська термінологія і сучасність: Зб. наук. праць. – К.: КНЕУ, 2001. – Вип. IV. – С. 219 – 226.
20. Шмелёв Д.Н. Проблемы семантического анализа лексики (на материале русского языка). – М.: Наука, 1973. – 279 с.

The features of polysemy and homonymy are considered in Ukrainian telecommunication terminology. A quantitative analysis is carried out and the characteristic examples of significant words and homonyms which function as terms of telecommunication industry are resulted.

Key words: telecommunication terminology, polysemy, homonymy.

О. І. Пушкар

ЯВИЩЕ ЕВФЕМІЇ У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

У статті розглянуто явище евфемії в сучасному українському політичному дискурсі. Подано аналіз суті евфемістичних та дисфемістичних одиниць з огляду на політико-соціальний контекст та визначено їхні характеристики. Для аналізу використані тексти виступів провідних політиків країни (В.Ющенко, Ю.Тимошенко, В.Януковича) за період грудень 2008 – квітень 2009 року.

Ключові слова: політичний дискурс, евфемія, евфемістичні та дисфемістичні одиниці, інтенції, істинність, маніпуляція.

Глобалізаційні перетворення у сучасному світі, стрімкий розвиток технологій, інформаційний бум, необхідність швидкого та якісного обміну інформацією, її ефективність, зрозумілість та високі вимоги до комунікаційних можливостей мовців – усе це разом сприяє посиленню уваги до розвідок, предметом вивчення яких є саме феномен мовлення (а не мова). Інтереси мовознавства істотно перемістилися у сферу мовленнєвої діяльності та її продукту – дискурсу. Більшість наукових праць сучасного мовознавства присвячені саме процесам та механізмам комунікації, якими займається дискурсивна лінгвістика. Нині такі дослідження набувають цінності для багатьох соціальних наук, адже, не новина, що у ХХІ столітті “необхідними для життєвого успіху якостями стають уже не особиста мужність, не фізична сила, а, радше, розумова гнучкість, психічна стійкість, здатність до контактів з іншими людьми” [4].

Сьогодні комунікація відіграє важливу роль у розбудові будь-якої держави, у формуванні належної свідомості її громадян, власне й тому політична комунікація по праву вважається одним з основних чинників формотворчого характеру держави. Спостерігаючи за перипетіями в українській політиці не можна не аналізувати той комунікаційно-маніпулятивний простір членами якого ми є. В Україні наразі посилений інтерес до вивчення політичної комунікації (К.Серажим, С.Андрусів, Ф.Бацевич, Г.Почепцов, Г.Яворська, А.Баранов, І.Стецула, О.Фоменко), який, на думку Л.Бесонової, багато в чому зумовлений “загостренням у країні політичної боротьби у якій активно використовують найрізноманітніші засоби, тактики та прийоми комунікативного впливу на виборців” [1]. Як наслідок “Інтенсивне політичне життя веде до постійного розвитку лексики, фразеології та інших систем національної мови, до пошуку все нових та нових засобів прагматичного впливу на масову аудиторію” [1]. З допомогою політичної комунікації різні факти, політичні події можна інтерпретувати у вигідному для авторів повідомлення світлі, нав’язуючи загалу потрібне розуміння дії. Вплив є тим сильніший, чим більше ця мета прихована, завуальована від реципієнтів, а щоб не виникало відчуття комунікативного дискомфорту мовці часто вдаються до евфемізації свого мовлення. На думку Д. Крістала, саме “політичний дискурс, поряд із рекламним, найбільш придатний для того, щоб прикрашати дійсність і приховувати справжній стан справ” [6].

Актуальність роботи зумовлена посиленням інтересом сучасної української лінгвістики до процесів та механізмів політичної комунікації в ролі могутнього інструмента мовленнєвого впливу (важливим фактором тут є ідеонаціональний характер, що зумовлено культурно-історичними чинниками), до усвідомлення та розуміння справжньої суті повідомлення, яке прослідковуємо при детальному аналізі комунікаційно-політичних процесів. Під політичним дискурсом ми розуміємо сукупність мовленнєвих актів та практик суб’єктів, сферу діяльності яких визначаємо у політичній площині.

Дослідження евфемії сучасного українського політичного дискурсу сприяє осягненню внутрішньої логіки політичного явища країни, спрямовує до виявлення інтенцій учасників політичної комунікації, з’ясовує істинність висловленого, сприяє вирізненню маніпулятивних ознак політичного дискурсу сучасної епохи і саме зараз знання про механізми маніпуляції суспільною свідомістю набувають особливої наукової та гуманітарної ваги.

Мета статті полягає у виявленні особливостей використання евфемістичних та дисфемістичних одиниць, визначенні справжніх інтенцій мовців. Для дослідження евфемізмів політичної дійсності ми використовували тексти виступів провідних українських політичних діячів (В.Ющенко, Ю.Тимошенко, В.Янукович) за період грудень 2008 – квітень 2009 року, представлені на відповідних офіційних сайтах [3,5,7].

Грунтовні дослідження евфемістичних одиниць ведуть початок з ХХ століття (Г.Пауль, С.Відлак, Л.Булаховський), все більше їх з’являється наприкінці ХХ – початку ХХІ століття (О.Януш, А.Кацев, Е.Бенвеніст, Л.Крисін, В.Москвін). Проблема евфемії у політичній площині розглянута у деяких працях зарубіжних авторів (В.Заботкіна, І.Корнюшенкова, В.Паніна, О.Павлова). Аналіз наукових робіт показав, що евфемізація українського політичного мовлення не була предметом жодного монографічного дослідження, частково його розглянуто у дисертаційній роботі К.Серажим, де предмет вивчення сформульовано досить широко. Наразі увагу зосереджують на вужчих питаннях дискурсу для поглибленого вивчення та наукового обґрунтування, які в перспективі відкривають можливість ідентифікації української політичної дійсності, сприяють поглибленню знань про психологічну, соціальну, комунікаційну зумовленість політичного розвитку держави, адже “мовні інновації передують суспільним перетворенням, тому зміни у стилі політичної мови служать індикатором” суспільно-політичних змін [2].

Сьогодні українські політики постійно міняють сенс слів і правила гри залежно від кон’юнктури. Політичні евфемізми, що маскують дійсний сенс явищ, спрямовані на викривлення соціальної дійсності, сприяють дезінформації.